

(Jaabæk, Søren)

En ny og fornøielig Vise

om

Søren Sørensen Blaabæks

mulige Udvandring.

~~~~~  
**Trykt som Manuskript.**  
~~~~~

Mel.: Og nu vil jeg indvie Jer i Historien om en Person.

Saa hør da den sidste Nyhed,
Som findes nu hertillands;
Nu er det forbi med vor Kryhed,
Ja nu, nu stryger vor Glands.

Man siger at vi skal miste
Vor Blaabæk! vor Blaabæk! — Ak!
Han har nok alt kjøbt ind Niste
At reise til „Saltelak“.

Der skal være Brev og Sending
Fra selve Brigham Young,
At Utah er kommet i Spænding
Og Styrelsen falder ham tung.

Naar hver haver hundrede Koner,
Det være nu godt eller leit;
Men da falder Enkepensioner,
Det er jo saa temmelig greit.

V box 32:958

Og Svigerforældre tohundre!
Kan dette vel give Ballans?
Det derfor kan ingen forundre,
At Brigham har søgt Assistans.

Og hvor paa den grønneste Klode
Kunde vel findes en Mand,
Der disse to Ting har i Ho'de,
Som Søren fra Listerland.

Hvad tænker Du vel, at Hr. Blaabæk
Til Enkerne vil foreslaa? —
Han binder dem vel til en Straahæk
Og gi'r dem lidt Vand ovenpaa.

Og Svigerforældre i Masse
Han ta'r paa sit vante Sæt;
I de Helliges Fattigkasse
Han putter dem noksaa net.

Hvor dette vil Brigham henrykke,
Han siger til Søren som saa:
„O Søren! du nordiske Smykke!
Vi ville hinanden forstaa.“

„O! at du dog hid vilde ile,
Vi komme skal godt overens;
Vi begge, vi ere saa gentile,
Og Du, — du skal bli' Excellents“.

„Saa hør Exellentse fra Lister,
Jeg sige Dig vil uden Sky,
Du er og min Førsteminister
I Mormons hellige By“.

„Men byttes vel maa Religioner“? —
(Det falder vist noksaa let,
Filister eller Mormoner
Det kommer jo ganske paa Et.)

Naar kommer den Tid du vil lære,
Uskjønsomme Fædreneland!
Det var jo saa tørt med den Ære,
Du offred' din deiligste Mand.

Ei engang en Orden du skjænked'
De Gamles og Enkernes Ven;
Du kan vel forstaa, han er krænket
Og kommer vist aldrig igjen.

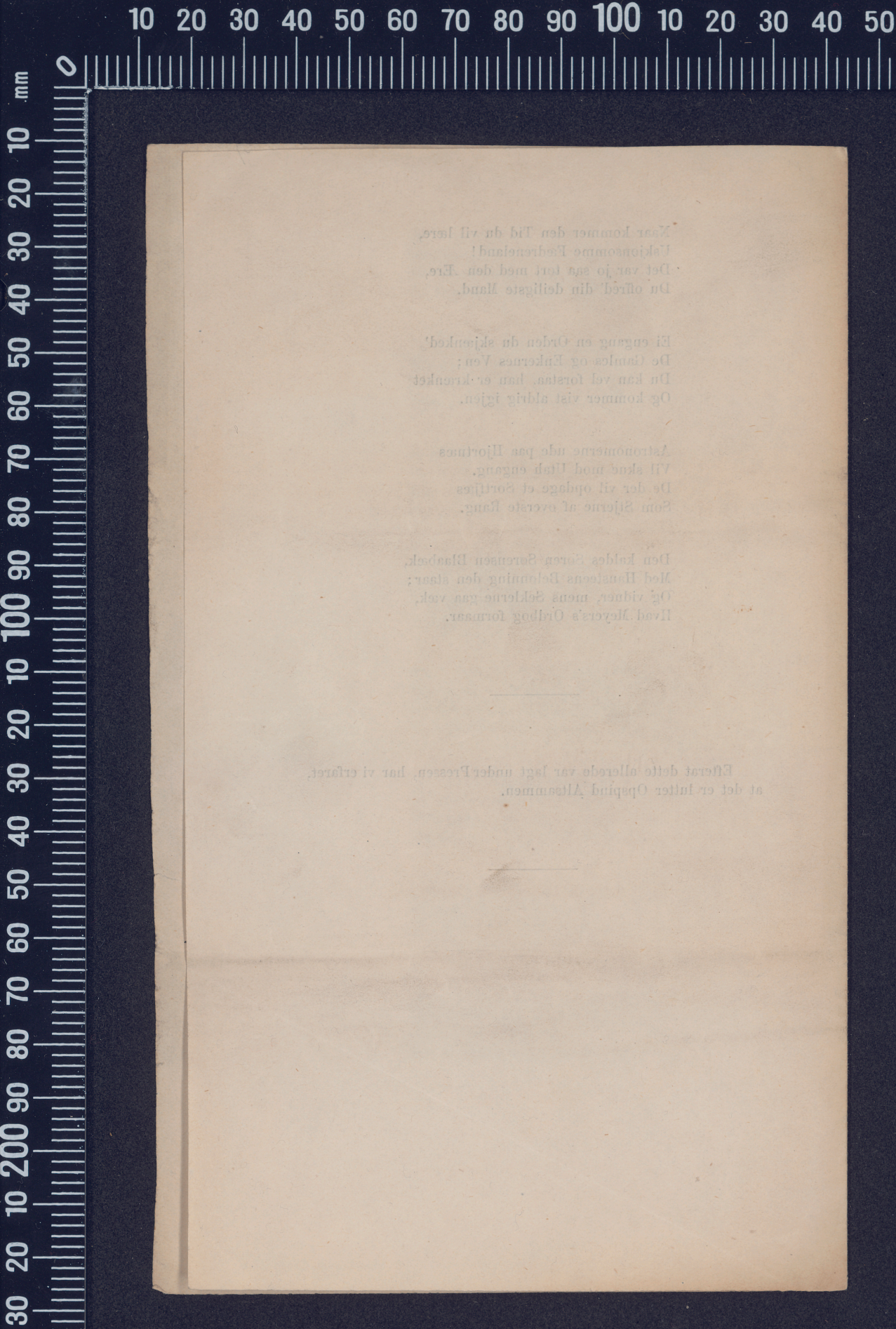
Astronomerne ude paa Hjortnæs
Vil skue mod Utah engang.
De der vil opdage et Sortfjæs
Som Stjerne af øverste Rang.

Den kaldes Søren Sørensen Blaabæk,
Med Hansteens Belønning den staar;
Og vidner, mens Seklerne gaa væk,
Hvad Meyers's Ordbog formaar.

Efterat dette allerede var lagt under Pressen, har vi erfaret,
at det er luttet Opspind Altsammen.

Nær kommer den Tid du vil lære,
Lektionerne i Bogenland!
Det var jo saa lidt med den Eric,
Du offred' din deiligste Mand.

Et engang en Orden du skjenked',
De gamle og Fækkens Ven;
Du kan vel forstaa' han er kærsløst,
Og kommer vist aldrig igjen.

Astronomerne alle paa Hjortens
Vi skad' med Udsat engang,
Du har vil opbære et stort Læs,
Som skjenke al overste Rang.

Den kaldes Bogen Borensen Bladsk,
Med Høstens Belønning den skal;
Og vider' mens Bøllerne gaa' væk,
Ild Jægers' Ord bog fortaar.

Efter det dette allerede var sagt under Pressen, har vi erfare,
at det er heller Ophind' Altsammen.